

FLIPPED STUDIO “SUCCESSFUL INNOVATOR” - NOVA

Proiect Nr. 2020-1-LT01-KA227-ADU-094751

Alexandra: Arta teatrală văzută prin ochiul speranței

Alexandra Corlan, România

Sector: Arta bazată pe reprezentații

Loc de muncă: lucrător care desfășoară o activitate independentă

Despre mine

M-am născut în Petroșani (România). M-am mutat la București pentru studii și am decis să rămân aici. Visul meu a fost să studiez arta teatrală și cinematografică. Îmi amintesc încă cum mă pregăteam intens pentru “admiterea” la Universitatea din București. Eram la liceu, în fața celorlalți colegi și mi-am repetat de atâtea ori monologul pentru Universitate încât l-au învățat și ei. Nu puteam accepta să nu intru la acea Universitate, nici măcar ideea nu o puteam accepta. Dar de ce am încercat să fug, nu am reușit să scap. Deși m-am pregătit zi și noapte pentru admiterea la Universitate, nu am reușit din prima încercare. Puneam cumva presiune pe mine prin gândurile pe care le aveam, dar ambiția și dorința erau prea mari. M-am pregătit mai mult, și mai mult, și mai mult. Și, DA, am reușit. Am fost acceptată la a doua sesiune de admitere. Am trăit cea mai puternică emoție de până atunci. Acum pot spune cu bucurie că am studiat la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică “Ion Luca Caragiale” din București.

Drumul meu către CCS și principalele realizări înainte de Pandemie

Înainte de Pandemie, cea mai mare realizare a mea a venit din bucuria și satisfacția interioară pe care le-am avut de fiecare dată când jucam o scenetă, un rol și făceam parte din sectorul artelor spectacolului. Fiecare scenariu mi-a

adus o satisfacție mai mare și m-a motivat să mă alătur sectorului artelor spectacolului și să nu-l mai părăsesc niciodată.

Drumul meu către CCS nu a fost ușor pentru că am auzit la fiecare pas că acest sector "nu îți rotunjește veniturile în cont și te face să suferi în tăcere". Dar ce a contat asta?! Numai eu știam cât de mult m-am chinuit și am învățat să ajung acolo, așa că numai eu puteam decide să renunț la scara

evoluției în artele spectacolului.

Fotografie din colecția Alexandrei

Perioada de pandemie 2020-2021 m-a făcut să reflectez și să fiu conștientă (cu adevărat) de provocările aduse de CCS, pe lângă beneficii. Nu pot descrie în cuvinte frustrarea pe care am avut-o pentru că nu puteam juca chiar pe scena teatrului. Cred că asta "mă nemulțumește cel mai mult (pe lângă situația financiară și veniturile mici). Dar încă o dată mi-am dat seama că ceea ce mă leagă de CCS este mult mai profund decât veniturile sau orice altceva. Așa că am decis să supraviețuiesc. Am început să folosesc timpul liber pentru a căuta pe internet și să mă inspir din metodele adoptate de alte teatre, din alte țări, pentru a se "reinventa" în CCS. A fost cumva o tehnică care să mă pregătească pentru "lupta" din artele spectacolului.

Provocările cu care m-am confruntat în timpul pandemiei și soluții inovatoare pentru a le depăși.

Pentru cei care fac parte din "familia CCS", știu deja că artele spectacolului aduc cel mai adesea expresia "nu asigură securitatea viitorului". Dar ce îți poate asigura siguranța în viață: ce job, ce sector te face să trăiești pentru totdeauna?! Sunt sigură că niciunul, dar lumea este lumea făcută să gândească așa. Având în vedere că am învățat atât de mult pentru a fi admisă la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică "Ion Luca Caragiale" din București, ar fi fost o greșeală din partea mea să renunț la prima mare provocare în artele spectacolului.

Provocările apar indiferent și este cumva datoria noastră față de pasiunea noastră să găsim soluții inovatoare pentru a le depăși. O altă provocare în artele spectacolului în contextul Pandemiei 202-2021 a fost închiderea teatrelor. De ce? Pentru că nu era vorba doar de niște spații închise printre multe altele: era vorba de a doua noastră casă.

Aceste provocări nu ne priveau pe noi, ca artiști, dar am încercat să ne folosim creativitatea pentru a le face față. În fiecare zi, am urmărit cum au făcut alți artiști pentru a "salva" teatrul. Ca o soluție, am participat la dialoguri online-video cu ceilalți colegi ai mei de la teatru și împreună am încercat să creăm noi scene și noi roluri.

Am analizat prin brainstorm ce a funcționat cel mai bine în perioada de "glorie" a teatrului și ce putem lua de acolo drept bune practici pentru a le transfera în "teatru online". Am făcut tot ce am putut și am aplicat soluții precum: reprezentarea scenică a teatrului online; promovarea continuă a beneficiilor acestuia; implicarea în alte activități care să ne pregătească pentru revenirea pe scenă etc. Am încercat să nu lăsăm oamenii să uite plăcerea și liniștea aduse de teatre.

Cea mai importantă lecție pe care am învățat-o a fost că artele spectacolului au nevoie de sprijin așa cum avem noi oamenii.

Soluțiile pot veni uneori chiar și din cele mai mici măsuri luate și aplicate corect și la momentul potrivit.

Fotografie de Alexandra Corlan

"Teatrul nu moare niciodată. Îmi rămâne în inima și este purtat pe tot parcursul vieții. Artele spectacolului pot salva liniștea oamenilor chiar și în zilele cele mai întunecate."

Planurile și aspirațiile mele de viitor pentru dezvoltarea carierei mele în CCS.

Planurile și aspirațiile mele pentru viitor sunt legate de revenirea pe "scena teatrală" și de lumea artei cinematografice. Îmi doresc foarte mult să re trăiesc emoția din culise.

Plănuiesc să "câștig" aplauzele unice din partea publicului și să văd "sclipirea" din ochii lor, să văd cum trăiesc viața pe scenă așa cum facem noi, ca actori. Plănuiesc să văd teatrul reinventându-se într-o lumină mai puternică ca niciodată.

Sugestia mea pentru cei care doresc să lucreze în CCS

Aș recomanda celor care doresc să lucreze în CCS și mai ales în artele spectacolului să experimenteze mai întâi emoția din culise pentru ca ulterior să transmită sentimente celor din jur (cei care îi privesc). Cel mai important lucru este să nu uite niciodată că viața teatrală de pe "scena teatrului" nu trebuie să domine în viața reală (să nu joace un rol în viața din afara scenei).

Întrebări de auto-reflecție

1. Ce am învățat din această poveste?
2. Ce am învățat despre cum să trăiesc pe scena teatrului și în afara acesteia, ca parte a artelor spectacolului?
3. Cum voi folosi ceea ce am învățat în viitor?

Această poveste de bună practică este pregătită de Centrul pentru Promovarea Învățării Permanente - CPIP, România.